

عنوان مقاله:

گردشگری روستایی، رهیافتی در جهت نیل به توسعه پایدار روستا

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، مخاطرات محیطی و توسعه پایدار (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

امیر رحمانی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

فاطمه معینی فر - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه شیراز

شهدیه زارعیان جهرمی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

گردشگری به عنوان روبه رشد ترین صنعت اشتغال زا در دنیا و دومین صنعت درآمد زا پس از نفت، در حال تبدیل شدن به یکی از ارکان اصلی اقتصاد تجاری جهان است. علاوه بر آن برنامه ریزان و سیاستگذاران توسعه نیز از گردشگری به عنوان رکن اصلی توسعه پایدار یاد می کنند. گردشگری روستایی در دنیای امروز یکی از بخش های مهم فعالیت های اقتصادی محسوب می گردد که از دیدگاه های مختلفی مورد توجه قرار گرفته است. برخی آن را به عنوان بخشی از بازار گردشگری و عده ای نیز آن را سیاستی برای توسعه ی روستایی و توسعه ی روستایی پایدار می شناسند. در دهه ی پایانی قرن بیستم بسیاری از برنامه ریزان اجتماعی اقتصادی در کشورهای اروپایی، گردشگری را روشی مطمئن با چم اندازی بسیار روشن برای توسعه ی روستاهای با قابلیت جذب اکوتوریسم به ویژه محروم ترین آنها معرفی کرده اند. مطالعات انجام شده در کشورهای فرانسه، اتریش، سوئیس، انگلستان، تایلند و ژاپن نشان می دهد که گردشگری روستایی به سرعت در اقتصاد روستایی رشد کرده و مکمل فعالیت های کشاورزی شده است. ماهیت صنعت گردشگری ایجاد اشتغال و درآمد، متنوع سازی اقتصاد، مشارکت اجتماعی و استفاده از منابع محلی است. از آنجا که بخش اعظم مشکلات عقب ماندگی و توسعه نیافتگی روستایی نیز به فقدان این صنعت بر می گردد، گردشگری روستایی با حل مسائل و مشکلات فوق می تواند به توسعه ی پایدار روستا کمک نماید.

کلمات کلیدی:

گردشگری پایدار، توسعه ی پایدار، گردشگری روستایی، توسعه ی پایدار روستا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/211644>

